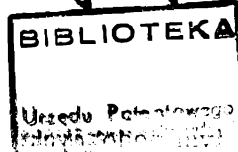

Warszawa 30 października 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

F16j 7/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23754.

Wilhelm Szafarczyk
(Cieszyn, Polska).

Kl. 47 f, 22/75.

47f 2 7/000

Pierścień uszczelniający do tłoczków i tym podobnych części maszyn.

Zgłoszono 20 marca 1935 r.

Udzielono 25 sierpnia 1936 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest pierścień uszczelniający, nadający się szczególnie do uszczelniania tłoczków i składający się z kilku odcinków.

Wynalazek polega na tem, iż każdy odcinek pierścienia posiada na jednym końcu nasadę o mniejszej wysokości, niż wysokość odcinka, a na końcu przeciwnym — wpust, w który wsuwa się nasadę odcinka sąsiedniego.

Po umieszczeniu pierścienia na uszczelnianej powierzchni nasuwa się na pierścień sprężystą obręczkę lub dwie takie obręczki, które przyciskają odcinki pierścienia uszczelniającego do uszczelnianej powierzchni.

Na rysunku uwidoczniono przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia

pierścień uszczelniający z przodu, fig. 2 — w przekroju wzdłuż linii I — I na fig. 1, a fig. 3 — odcinek pierścienia z góry.

Pierścień składa się z trzech odcinków *a*, przy czem każdy odcinek jest na jednym końcu wycięty tak, iż powstaje nasada *b*, podczas gdy na drugim końcu odcinka jest wycięty wpust *c*. We wpust ten wsuwa się nasadę odcinka sąsiedniego. Po umieszczeniu odcinków np. na uszczelnianej rurze *d* nasuwa się na nie dwie sprężyste obręczki *e* i *f*. Średnica pierścienia uszczelniającego jest tak dobrana, iż po umieszczeniu go na rurze i nasunięciu obręczek *e* i *f* pomiędzy odcinkami *a* pozostają szczeliny *g*. Pomimo to uszczelnienie jest zupełne, ponieważ nasady zapobiegają przepływowi pary. W miarę zużycia się odcinków względ-

nie powierzchni uszczelnianej odcinki pod działaniem obrączek przesuwają się względem siebie, dzięki czemu uszczelnienie jest w dalszym ciągu zupełnie skuteczne.

Z a s t r z e ż e n i e p a t e n t o w e.

Pierścień uszczelniający do tłoczysk i tym podobnych części maszyn, składający się z kilku odcinków, które zapomocą sprężystych obrączek są przyciskane do

uszczelnianej powierzchni, znamienny tem, że każdy odcinek (*a*) posiada na jednym końcu nasadę (*b*) o mniejszej wysokości niż wysokość odcinka, a na końcu przeciwnym — wpust (*c*), w który wsuwa się nasadę odcinka sąsiedniego.

W i l h e l m S z a f a r c z y k.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

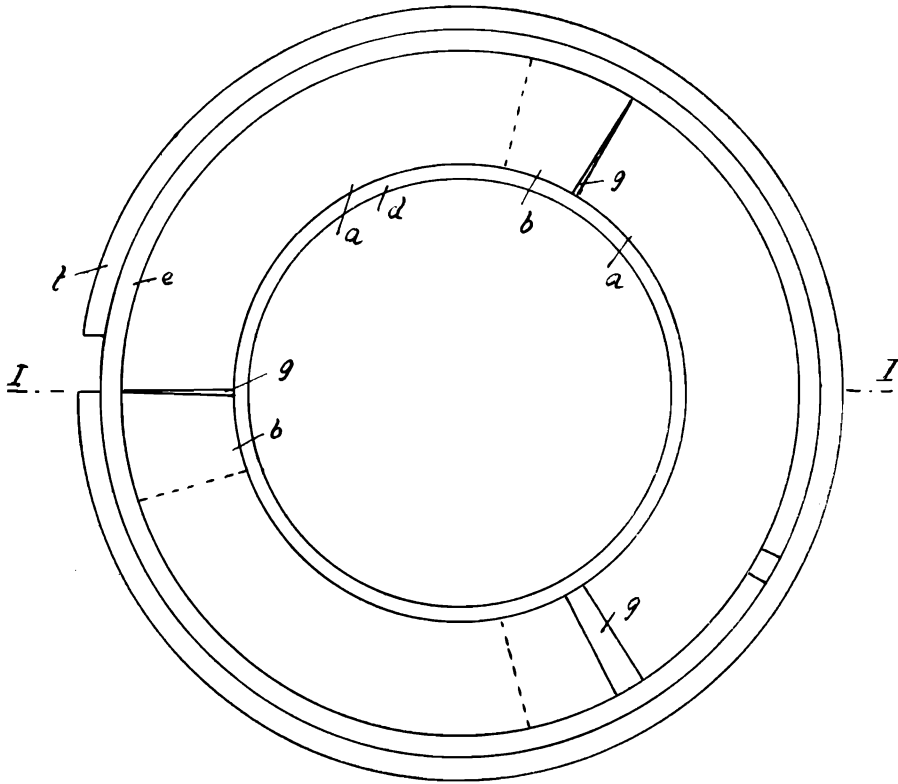

Fig.2.

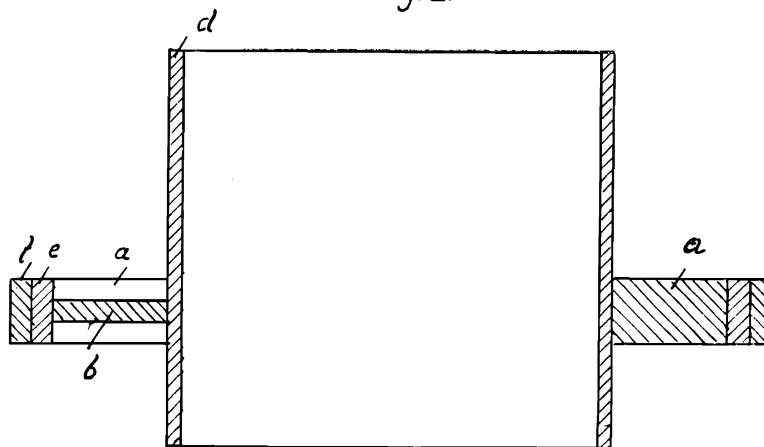

Fig.3.

